

Gora

Gora, izžarevanje svobode,
kot ptica na sinjem nebu.

Gora, kot zavetnik pred
nevihto in grmenjem,
h kateremu se zatečeš.

Gora, mir in spokojnost,
ki ti riše na ustnice srečo,
radost in ljubezen.

Je lahko žalost,
ki ti zada bolečino ob izgu-
bi ljubljene osebe ...

Ali nevarnost,
ki preži na poti med vrhom
in breznom ...

PA NAJ BO LJUBEZEN
IN PROTISTRUP ZA BOLE-
ZEN!

Jasmina Žnebelj,
OŠ DBB Hrpelje
Mentorica:
Ksenija Lazar

Simona Strnada in osrednjo pro-
slavo v sežanskem kulturnem cen-
tru. (Igor Maher)

Francetu Bernotu v spomin

4. novembra 2002 je v osemde-
setem letu starosti preminil dr.
France Bernot, dolgoletni član
Podkomisije za plazove GRS in član
Postoje GRS Ljubljana. Sinu železni-
čarske družine je bilo v mladih letih
usojeno, da obrede velik del Slove-
nije, med okupacijo pa preizkusi še
blagodati laških taborišč Gonars
in Treviso. S stiskami in odrekanji
mu ni bilo prizaneseno niti po osvo-
boditvi. Mikala ga je medicina, ven-
dar je dveletnemu služenju v JLA
sledilo udarniško delo na progi Bo-
rovnica-Preserje, potem pa delo za
ljubi kruhek, ki ga ni prekinil niti
med študijem geografije. Diplomir-

nal je leta 1955, doktoriral pa 1971.

Strokovno izpopolnjevanje ga je
vodilo v Davos, na Institut za razi-
skave snega in plazov. Okoliščine ni-
so hotele, da bi že tedaj nadaljeval
delo, ki ga je na SAZU začel Ivan
Gams s študijo Snežni plazovi v Slo-
veniji. Ni pa obupal, marveč se je v
60. letih kot oboževalec gora, ki ga
je močno mikal tudi alpinizem, pove-
zal z GRS in sodeloval s skupino, ki
se je ukvarjala s plazovi. Ob ustano-
vitvi podkomisije, leta 1969, je po-
stal njen polnokrvni član in nadvse
marljivo sodeloval v vseh njenih de-
javnostih. Bil je udeleženec ali pre-
davatelj na tečajih za plazovne pse,
na dnevih varstva pred snežnimi
plazovi, tečajih za minerje snežnih
plazov, zimskih tečajih matične Po-
staje GRS Ljubljana, na posvetih o
varnosti v gorah in drugod.

Posebno skrb je posvečal opo-
zarjanju pred plazovi ter leta 1975
dosegel, da je bila pri tedanjem Hi-
drometeorološkem zavodu SRS
ustanovljena Služba za sneg in pla-
zove. Kot njen prvi vodja jo je vodil do
upokojitve in jo povezal z ustreznima
službama v Celovcu in Vidmu. Oral je
ledino, organiziral mrežo opazoval-
nic ter pripravil nešteto opozoril.

V zgodnjih 80. letih sva obredla
vse plazovite konce naše domovine
in pripravila Preliminarno poročilo
o delu na katastru snežnih plazov
na ozemlju SR Slovenije, ki je bilo v
devetdesetih letih izhodišče za na-
stanek današnjega katastra sne-
žnih plazov pri Podjetju za urejanje
hudournikov, v katerem je tudi

Francetovo delo.

Kot dober poznavalec razmer
je prizadevno pomagal pri obliko-
vanju Komisije za snežne plazove
pri Republiškem sekretariatu za
varstvo okolja in bil vse od ustano-
vitve leta 1976 pa do smrti njen
član. Skupaj smo opravili nešteto
ogledov na krajih predvidenih gra-
denj ali obstoječih naprav žičnic,
smučišč, cest, železnic v naseljih in
gorah. Kot član Podkomisije za pla-
zove je sodeloval tudi na zasedanjih
podkomisije za plazove IKAR-ja na
Bledu, v Bovcu in v Kranjski Gori.

France je bil dober in razgle-
dan pisec. Med večjimi deli, ki zade-
vajo obiskovalce gora, ne moremo
zgrešiti priročnika Vremenoslovje
za planince in prevoda Vremeno-
slovje za vsakogar. Za smučarje je
pri Smučarski zvezi Slovenije pri-
pravil opomnik Pozor – plaz. Na po-
dlagi materialov iz Davosa sta v
tipkopisih ostali KlasiFikacija snega
in KlasiFikacija plazov. O snegu,
plazovih in nevarnostih je objavil
veliko člankov v Planinskem vestni-
ku, Ujmi in drugih publikacijah, in-
tenzivno je sodeloval tudi na prire-
ditvah geografske stroke.

Bil je prijeten družabnik in to-
variš. Če bi dopuščalo zdravje, bi
zanesljivo storil še marsikaj kori-
stnega za planinsko srenjo in v
splošno korist. Žal je usoda hotela
drugače – čeprav že dolgo ne več
mlad, je prezgodaj zapustil naše
vrste. Nekdanji sodelavci ga bomo
pogrešali in se pogosto spominjali
napornih, pa tudi nadvse prijetnih
dni, ki smo jih skupaj preživel v mi-
nulih desetletjih. Naj si v miru od-
dahne! (Pavle Šegula)

V spomin Jožetu Mermalu (1920–2001)

Pred dobrim letom smo se na
ljubljskih Žalah poslovili od gos-
poda Jožeta Mermala – magistra
veterine, krajana Ljubnega ob Sa-
vinji, prijatelja, planinca. Treba se
je bilo časovno oddaljiti, da se za-
vemo, kako je bil gospod Mermal